

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: RECITATIV OG ARIA, SIUNGET DEN 18. MAJ 1771, ...(DK)

Citation: Ewald, Johannes: "RECITATIV OG ARIA, SIUNGET DEN 18. MAJ 1771, ...(DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid58855/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Godhed være selv det Anker,
Som din Skiæbne hviler ved! –
Elsk den Arme! – Ynk den Rige! –
Søg kun Venskab med din Lige! –
Selv vær nøysom muntre Pige! –
Skizerts og syng og dants og spill –
Og lad alle Daarer sige,
Dem til Haandhed, hvad de vil! –
Skye den Kuramer, som fortærer! –
Klag ey strax naar lidt besværer! –
Tænk og føl, før du begierer! –
Og Algodhed svare da:
Ja! – – – – Ja! –
Fryd, som Dydige kun smage,
Skjønhed, som ey Aar betage,
Mange og ufølte Dage
Og et evig helligt Ja
Af en kjær og værdig Mage
Krone dig CECILIA! –

Recitativ og Aria, siunget den 18. Maj 1771, da
det Musikalske Selskab for denne Vinter ophørte

Recitativ

NATUREN smilte – See! – dens Haardhed smelter
O Soel, for dine Straalers Magt –
Men alle Skovens Sangersker, og alle
Som Godhed gav en Røst – en Lyd til Glæde,
Opløfte sig til Sang om Solens Seier
Og om Naturens underlige Skjønhed –
Og alle Hyrderne, og Landets Døtre
Istemme Glædens Sang, med vilde Toner –

Arioso.

Yndige Natur, vi glemme
Tone-Kunstens Lyst og Tvang,
Naar Hyrdindens glade Stemme
Blander sig med Lerkens Sang –

Recitativ.

Og Harmonie! – og du! – og jeg forstummet! –
Thi ensom er jeg – de som elskte mig,
Og de, som hørte paa min Sang, forlod mig,
At glæde sig ved Solen og Naturen –

Aria.

Gylden er, o Kunst, din Lenke,
Men for tung for det vi tænke –
Men for svag til at indskrenke
Hiertets høie Følelser –
Gienlyd, af de Danskes Ære! –
Gienlyd af Velgierninger! –
Sang! – ukunstled skal du være,
Som det Bryst, hvis Tolk du er. –

Da jeg var syg

Beatus ille, qui procul negonis – Horat.

(1771)

LYKSALIG Den, som langt fra Verdens Larm,
Er ikke riig – ey heller alt for arm
Hvis Siel kan uforstyrret tænke sig,
Og Væsenet, som den bør være lig!
Er Daarens Tilraab – Ærens tomme Skal,
Er Dyrger af et glimrende Metal
Er gyldne Lænker – er en kronet Træl
Er Verden os saa vigtig, som vor Siel?
Hvi sank din stærke Siel afmægtig ned,
Du første Mand – dybt – til Ustadighed?